

Hermō

Feria sexta p^o dñicā Oculi Hermō

Sicutus q^z hic est
S^bppha saluator mōi Job. iiii. Istud
scm euāgelii p̄tinet vna pulcram
historiā. in q̄ p̄tinens magne disputatōes in
ter xp̄m et alias psonas. Prima fuit int̄ xp̄m
et mulierē samaritanā. Secunda fuit samari-
tanē cū xp̄o. Tertia fuit cū xp̄o et discipulis.
Et q̄libet disputatio bz optimā q̄stionē. Cō-
clusio p̄me disputatōis fuit. Dñe video q̄ p̄-
pheta es tu. Cōclusio scde disputatōis ē. q̄
xp̄s est messias. Cōclusio tertie disputatōis
est thema. q̄ saluator mōi. Quātū ad p̄mā
disputationē q̄ fuit cū samaritana sciendum
h̄ fuit benigna. q̄r xp̄s īcepit. vñ dñi xp̄s irz d
villa in villā pson altē pdicādo venit iuxta sa-
maritā magnā ciuitatē pl̄q̄ parisi. et iuxta il-
lam ciuitatē erat fons alt̄. et dicebatur fons
q̄r aq̄ vina scaturiebat. et pute. q̄r pfunda. et
xp̄s fessus et tot̄ fatigat̄ exicinere posuit sesu-
per fontē in ore. vt facies sua bñdicta respi-
ceret sup̄ fontē. vt aerē recēti refrigeraret. Di-
scipuli aut̄ apl̄i interim veniūt ad ciuitatem
ad emendū panē et cibū. Et cū xp̄s sic esset so-
lus ad fontē. et hora erat sexta venit mulier d
ciuitate samaria haurire aquā. et inuenit ibi
xp̄m. quē nō salutauit cognoscēs in vestibus
q̄iude^r esset. nō em̄ loq̄ban*f*iudei samarita-
nis. sīc nec nos xp̄iani cū infidelib⁹ saracenis
z̄. Et xp̄s īcepit disputatōz dicēs. Muli-
er da mibi bibere. Que respiciens eū curuo
oculo. dixit et īcepit arguere h̄ xp̄m dicēs
Quō tu inde^r cū sīs bibere a me poscis. q̄ suz
mulier samaritana. bñ scis q̄ iudei nō contū-
tur samaritanis. certe non dabo tibi bibere.
Et xp̄s replicauit dicēs. O mulier si scires
donū dei. et q̄s est q̄d lē da mibi bibere tu for-
sitā petisses ab eo. et dedisset tibi aquā viuā.
Nota donū dei datū hūano generi. Hoc do-
nū est fili⁹ dei datū in incarnatōe. de q̄ Isa. ix
Paruul⁹ dat⁹ est nob. Ecce donū datū i no-
stram redēptionē. et mulier arguēs xp̄m dice-
bat. Dñe nec in q̄ haurias aquā habes. et pu-
teus alt⁹ est. vñ ḡ habes aquā viuā. Et nūqđ
tu maior es p̄re nostro Jacob q̄ dedit nobis
puteū. et ip̄e ex eo bibit et fili⁹ ei⁹ et pecora eius
Rñdit xp̄s. Mulier nō intelligis de q̄ aqua
ego loqr. q̄r non est de ista. Qr ois q̄ bibit ex
bacāq̄ sitiet itez. Qui aut̄ biberit ex aq̄ quā
ego dabo ei. fieri in eo fons aque salictis i vi-
tam eternā. et vitā etnā habebit. Tāta fuit p̄

tus vboz xp̄i q̄ mulier inclinata et sā cōpu-
cta in corde cū humilitate et reverentia dixit
Dñe da mibi hāc aquā vñ sitiā neq̄ veni-
am huc haurire. Tūc xp̄s rñdit. Tu vis de
ista aq̄. Rñdit mulier. ita dñe. Vade ḡ ad ci-
uitatē et voca vñ tuū. Que rñdit. Vñ n̄ ha-
beo. Et xp̄s. bñ dixisti. q̄r vñ n̄ habes. Qui
q̄ em̄ viros habuisti et hūc quē iā habes nō
est vir tu⁹. s̄z vñ ruffian⁹ et ribald⁹ est et tuçcu
bina sua es. Et dixit sibi oia noia viroz suo
rum. et gen⁹. et cul⁹ officij erant. Tal⁹ vocabat
sic. et habi bat tale officiū. et mortu⁹ ē tali mor-
te. et sic de alijs. s̄z iste quē nūc habes nō ē vir
tu⁹. s̄z vñ ribald⁹ et ribalda sua tu es. Et nūc
illa īcepit clamare. O dñe dñe. clare video
q̄r pp̄ha es tu. et scis omnia que feci. q̄si dicat
Parce mibi quia p̄us vocauit te iudeū. Cō-
clusio p̄me disputatōis. Nota p̄us vocauit
eum iudeū et post dñm et xp̄ham. Ecce p̄ma
disputatio xp̄i cū muliere ad fsm. **D**o-
do moralē intrem⁹ secreta moralia p nobis
In ista disputatōne sunt sex secreta moralia.
que p questiones intrabo. Prima est. que est
hec mulier samaritana. et qđ significat Rñsio
q̄ quelibet psona xp̄iana peccatris significa-
tur p istā samaritāna dupli ratiōe. et ponūt
in euāgelio. Primo quia q̄libet die pluries
veniebat ad aquā nec satiabat. Talis est p di-
tio peccatricis. q̄ quotidie vadit ad aquā p
speritū tempalium. nec satiat. tāta est cupi-
ditas. Verbi grā. Si sacerdos bz simplex
beneficiū. conat ut possit habere maius. nec
satiatur. Ecce conditio aque bonoz tempa-
lium que nō satiant. quia nō intrat illuc vbi
est sitis. Nam sitis babendi bona tempalia.
scz terras. possessiones. auz. argentū z̄. Ita
bona tpalia non intrant intus in corde. Si
em̄ posses bibere vñ plastrū auri liquefā-
cti nō satiaret te. Sed sicut famelic⁹ nō sati-
atur ex aspectu escaz que sunt in mēsa. quia
esuries est in stomacho et ideo nisi intrene nō
auferent esurie neq̄ sitim. sic est de esurie bo-
noz tempalium. Ideo q̄sto homo plus habet
plus sicut et cupit. quia non intrant in corde
Auctas. Ecēs. v. Auar⁹ nō implebitur pecu-
nia. et qui amat pecuniā. fructū scz satieratis
nunq̄ capiet ex eis z̄. Et sic directe placira
et delicie huius mūdi sunt ad instar febricitā-
tis. qui vritur siti. et datur sibi gutra aque in
língua cum pluma. Idem de delicijs luxu-
rie. avaricie. z̄. Ideo vbiq̄ caro ītempo-
ralib⁹ querit refectionem inuenit defectionē

Feria sexta post occult

Hā cor hois est pl^oq^z celū. et nō p^t satiari nisi a deo. quē celi capē nō poterāt. sⁱ tū cum cor hois sp retinet grām et tūc satia^t hō. **J**ō xp̄s. Qui biberit ex hac aq^t sitiet itez. Qui aut bi berit ex aq^t quā ego dabo ei. fieri in eo fons aq^t saliētis in vitā eternā. Ex aq^t sⁱ ḡe. et sua p̄n tia. **V**n̄ p̄clusio est theologie. q^t grā gratū fa ciens secū hⁱz et affert p̄ntiā dei. Et isto signo p̄t cognosci si hō est in grā dei qn̄ aliq̄s nō desiderat inducētia ad pctm̄. Hora salientis in vitā eternā. q̄līs salt^o est ille quē facit aīma qn̄ de ore saltat in celū subito. Logita si ho mo saltaret de terra ad celū. O q̄līs salt^o esset si vltra alt^o iā pl^o q̄sto pl^o adhuc v̄lq ad celū. **S**ecūdum secretū Ihs satigat^o ex itinere sedebat sic supra fontē. Hora aut erat q̄i sexta. Quare ihs fuit mag^o fessus illa hora ex itine re q̄s aliquis aploz. cū tū sustineat rotū mun dum et oīs creaturas. Rō. sciat^o bone gētes q^t nūq^z fuit aliq̄s homo ita delicat^o in sua cō plexione sicut xp̄s in q̄stum hō. Rō. quia nos sum^o p̄cepti et geniti de vilissima materia et corrupta. iō habem^o cōplexionē rudē ad susti nendū labores. sⁱ corpus xp̄i a sp̄sancto for matū fuit. nō de vilissima materia sⁱ d^o purissimis guttis sanguis & ḡinis marie. iō erat magis delicat^o. vel q^t ieunabat quotidie et vigilabat gnocans in orōe. **L**uc. vi. et lab rabat p̄dicando q̄libet die. Et de ista delica tura d^r Ia.liij. Brachiū dñi cui reuelatum est. et ascendet sic virgultū corā eo. et sicut ra dit de terra sitiēti. Hō est sp̄s ei neq^t decor. Et vidim^o eū. et nō erat aspect^o. Et desiderau im^o eū despectū et nouissimū viroz. v̄l^o do loz et scientē infirmitatē. Et q̄si absconditus val^o ei et despect^o. v̄n nec reputauim^o eum. Vere languores n̄fros ip̄e tulit. et dolores no stros ip̄e portauit. et nos putauim^o eū q̄si lep sum et p̄cussum a deo et humiliatū. Ip̄e aitez vulnerat^o est. ppter iniqtates n̄ras. attrit^o est ppter scelera n̄ra. Disciplina pac^o n̄re sup eū. et lūore eius sanguis sum^o. N̄s nos q̄si oues errauim^o. et vnuſq̄s in viam. s. declinavit. et posuit dñs in eo iniqtatē oīm nost^o. Brach iūm dñi p qd̄ oīa opat^o est d^ep̄. est xp̄s in q̄stum de^o. **J**oh. i. Dia p ip̄m facta sunt et sine ip̄o factū est nihil. Et loqns de hūanitate di git. Ascēdet sic virgultū et sic radix d^r terra siti enti. Virgultū d^r v̄gula qua et delicata q̄ na scit in pede alias arbor^o magnar. v̄l^o q̄ nascit^o in tra sitiēti vbi nō est aq^t. q̄ est valde delicate et tenuis. Patz rō igit^o q̄r xp̄s ihs fuit fessus

mag^o q̄ apli. **S**i dicaf. nūqd̄ poterat se su stinere. R̄n̄sio q̄ imo. sⁱ nō dedisset nob exē plum laborādi i bonis opib^o. vt habeamus patiam qn̄ fatigamur et lassamur vt xp̄ns. et qn̄ ex p̄dicatō vel ieuniov^l al's lassamur ex emplo xp̄i p̄solemur et recipiamus patiētiaz. **J**ō apli. Exhibeam^o in oībo nosmetipos sic dei ministros in omni patientia. i tribulatio nibo. in angustijs. in plagis. in carcerebus. in seditionib^o. in laborib^o. in vigilijs. in ieunijis in castitate. in scia. in longanimitate. in sua uitate. in sp̄sancto. in charitate non ficta. in verbo veritatis. in v̄tute dei. t̄c. q̄. **L**oz. vi. **T**ertiū secretū est q̄re apli ip̄m dimiserunt solū. q^t null^o remālit cū eo dīc ext^o. Discipu li ei^t abierūt in ciuitatē vt cibos emerēt et di miserūt cū solū in deserto. q^t p̄te^t ille erat lō ge a ciuitate samarie. R̄n̄sio q̄re dimiserunt eum solū. quia fuit ordinatio xp̄i vt oēs abi rent. iō vt salvaret illā mulierē. q^t si aliquis discipulus ibi fuisset. mulier fuisset impedita nec potuisset loq^o cum xp̄o. Ideo ordinavit. vt oīs irēt ad ciuitatē et emerēt necessaria. In quo moraliter instruimur et habem^o exē plum. q^t sicut xp̄s in incarnationē dimisit loci etatem angeloz milia milii. **J**ob. xxv. Num qd̄ est numer^o militū ei^t. et p̄ saluatōēna di misit illos. idē p̄saluatōē ill^o mulieris sama ritane dimisit societatē aploz. sic nos socie tate amicoz filioz v̄toris t̄c. Idē ipse merdi cit. Oīmis qui reliquerit domū aut fratrem aut sorores aut patrē aut matrē aut vxorem aut filios aut agros ppter nomen meū. cētu plum accipiet et vitā eternā possidebit. **P**a thei. xit. Hora ppter nomen meū. qd̄ ē Ihs. qd̄ interpt^o saluator. ppter nomen meū. s. p̄ saluatōē alicui^o aīe. vt religiosus dimittens patriā rōe p̄dicatōis. Idē de sacerdote v̄l se cularia mūdo recedēte. centuplū accipier t̄c aut vxore aut filios. **Q**uestio est. nunquid vir p̄t dimittere vxore ppter xp̄m et saluatō nem alicui^o aīe v̄lsue vel suo^o. **R**espōsio q^t vir nō potest dimittere vxore quā iam habz nisi p̄ueniant ambo ingressum religionis. et si alter remaneret in mūdo tenet viuere cōti nenter. Item p̄t non debet dimittere filios. nisi sint bñ p̄uisi in necessarijs. et sint bene in structi. edocti. et satis annos. Idē de filijs q̄ non dñt dimittere parētes paupes senes. se cus qui nō indigēt. **E**cclido dimittit v̄ro. nō quā q̄s habet sⁱ quam poss^o h̄e. et filios quos posset h̄e. sⁱ amore xp̄i dimittit totuz.

Hermo

¶ sic intelligit auctoritas ista. ¶ Quartū se-
cretū sive q̄rta q̄stio in h̄ōndit. cū mulier dicit
Quo tu iudeo cū sis tē. In q̄ cognouit mu-
lier xp̄m eē iudeū. R̄silio q̄ silv cognouit eū
in loquela. sicut fuit cognit⁹ beat⁹ Pet⁹ in
nocte passiōis. Veretū ex illis es. nā r̄ loq̄la
tua manifestū te facit. q̄ galile⁹ es. Mat̄.xvi.
¶ Moralit. sic cognoscit q̄libet d̄ qua
patria est. H̄uit em̄ due patrie p̄trarie. s. ga-
disus r̄ infern⁹. r̄ in q̄ q̄libet loquunt̄ diuersi
mode. Linguagii padisi est illud. de q̄ ps.
Beati q̄ habitat̄ i domo tua dñe in secula se-
culorum laudabūt te. ps. lxxiiii. Qn̄ ḡ religio-
sus vel sacerdos vel secularis libēter laudat
deū signū est q̄ ē de illis de padiso. Nā r̄ lo-
quela tua manifestū te facit. H̄ecus qn̄ cuz
tedio q̄fusibilit̄ r̄ irreuerēter r̄ indeuote in-
duēdo se dicit officiū v̄l̄ ōzones. Est em̄ ma-
gnū signū p̄destinatiōis deū delectabiliter
laudare. Linguagii inferni ē illud de quo
Joh. apōc. xvii. Est uauerunt hoies estu ma-
gno. s. cum ardore r̄ blasphemauerunt nome
dñi h̄ntis p̄tatem sup̄ bas plagas. neq̄ ege-
rūt p̄niaz vt daret illi gl̄ia. Qn̄ ḡ aliquis iurat
renegat. blasphemat tē. signū est q̄ ē burge-
sis r̄ ciuiis inferni. v̄n tu ex illis es tē. Unde
manifestū signū ē p̄sciētē r̄ dānatiōis iura-
re. renegare tē. ¶ Quintū secretū q̄ ē aqua illa
de q̄ ps̄ dīc. oīs q̄biberit tē. hec ē gr̄a sp̄su-
lis q̄ extinguit ardorē supbie in supbis. auar-
icie in auaris. luxurie i luxuriosis tē. sīc aq̄
naturalis extinguit ardorē corporis. r̄ talis n̄
vult aliqd iordinate. nec q̄rit ardēter digni-
tates. officia tē. sicut faciūt illi q̄ adhuc h̄nt
febrē supbie. auaricie tē. q̄ mūda aqua gr̄e
dei extinguit i illis ardorē. imo dicit tales
q̄ habet grariā cū ap̄lo. i. Thy. vii. Habētes
alimenta r̄ vestes q̄b̄ tegamur his tēti sum⁹.
H̄o dicit delectamēta r̄ q̄b̄ ornemur tē. r̄ h̄
facit gratia dei. sive aqua gr̄e saliētis in vitā
eternā. O qlis saltus. Ecce q̄re dīc. Qui bi-
berit ex aqua quā ego dabo nō sitiet ineter-
nū. s. ista tp̄alia. cum ardore peccati. De ista
gratia Ro. vi. H̄a dei vita eterna. i. p̄ gratiā
dei haberet q̄s vitā eternā. ¶ Sextū secretū
sive sexta q̄stio. Cū xp̄s dicit. Vade voca vi-
rū tuū. quare xp̄s dīc. vade voca tē. cū xp̄s
sciret q̄ nō haberet virū. R̄silio. q̄ xp̄s tenuit
istū modū loquēdi. vt sic illa ml̄ier diceret
veritatē ore p̄prio. q̄ nō h̄ebat virū. ¶ Mo-
raliter. Quicq̄ viros habuisti. r̄ ille q̄ē iam
habes nō est tūns vir. Sic q̄libet p̄sona b̄z

quicq̄ viros qn̄ peccat ex fragilitate vel ex
ignorācia. r̄ finalit recipit ruffianū diabolū
Quicq̄ viri sunt qn̄q̄ sensus naturales sive
corpales. q̄r sicut vir gubernat domū. sic hi
qn̄q̄ sensus gubernat corp⁹ in p̄cis q̄ fitunt
ex fragilitate. vt Pet⁹ qn̄ negavit p̄ timore
xp̄m. H̄z qn̄ peccat iā ex insuetudine r̄ malī
cia a diabolo regun̄ tanq̄ a ruffiano r̄ lēno
De q̄b̄ apl̄us. Resipiscat a diabolo si laq̄is
a q̄ captiui tenent̄ ad ip̄i volūtate. i. Thy.
ii. Ite dīc beat⁹ Paul⁹. i. ad Thy. iii. Hoc
aut̄ scito q̄ in nouissimis diebus instabūt tga
piculosa. Et erūt hoies seipso amātes. cu-
pidi. elati. supbi. blasphem. parētib⁹ nō obe-
diētes. igrati tē. ¶ Secūda disputatio fuit
samaritane cū xp̄o. audacia ip̄a incepit. Et
ad intelligendū istaz disputatiōē sciatis q̄
int̄ iudeos et samaritanos erat antiq̄ q̄stio.
vbi deberet orare vel in hierlm v̄l̄ ibi iuxta
mōte garizim. Inde dicebat q̄ i hierlm. q̄r
sic incepit de⁹. Samaritani ho dicebat q̄ in
illo mōte. q̄r ibi patres eoꝝ abraā isaac r̄ ia-
cob adorauerūt. Videās at samaritana xp̄m
esse. p̄phētā q̄ dicit sibi sua secreta cogitauit.
O ille dicit veritatē tibi. r̄ p̄petr secretū istū
q̄stionis. r̄ ad determinationē incepit q̄stioz
dicēs. Patres n̄i in hoc mōte adorauerūt.
r̄ vos dicis q̄r hierosolymis est locus vbi
adorare oportet. Quid dicas tu de ista q̄stio-
ne. ex quo es p̄phēta. Et xp̄s r̄ndēs innuit
in sua r̄nsione duas opiniones. p̄mo q̄ erat
verior opinio indeoz. q̄r lic̄z ibi patres ado-
rauerūt. tñ mutat⁹ est loc⁹ orādi. Secūda
q̄stio q̄ in omni loco p̄t adorari. q̄r vbiq̄ ē
de⁹. Tūc r̄ndit xp̄s. Mulier crede mihi. q̄a
venit hora qn̄ neq̄ in mōte h̄ neḡ in hiero-
solymis adorabitis patrē. Vos adorat⁹ qd̄
nescitis. nos adoram⁹ qd̄ scim⁹. Utia salus
et indeis ē. s̄z venit hora. i. in nouo testame-
to. r̄ nūc ē qn̄ veri adoratores adorabūt pa-
trē in spū r̄ h̄itate. Nā r̄ p̄ tales q̄rit q̄ ador-
atēt eū. Spūs est de⁹. r̄ q̄ adorat eū. in spū et
veritate oportet adorare. Ita q̄ xp̄s deter-
minauit q̄stionez p̄ samaritanam. Dicis ei
ml̄ier. H̄cio q̄ messias venit q̄ d̄r xp̄s. Lū
ḡ venerit. ille nobis annūciabit oīa. H̄o. dīc
ipa. Messias venit. q. d. nō credo tibi. Re-
spōdit xp̄s. Ego sū q̄ loquor tecū. H̄o inue-
nit in euāgelijb q̄ xp̄s ita clare se diceret esse
xp̄m saluatorē mōdi sic hic. Et subito mulier
illumina dimissa idria currēdo fuit ad ciui-
tate clamādo r̄ dicēdo r̄ vocādo gentes. ¶

Feria sexta post Octo

bone gentes venite et videte hominem qui dixit
michi omnia quecumque feci. non quid ipse est Christus.
Exierunt ergo de civitate et venerunt ad Christum. In
hac questione sunt tria secreta. Primum est. Spiritus est deus. quod est adorare in spiritu et veritate. Ad
hunc intelligendum nota quod est regula phis est veri-
tas est adequatio rei ad intellectum. Verbi gratia.
quoniam spiritus cogitat infinitam Christi sanctitatem et pu-
ritatem. et ex alia parte cogitat grauissima peccata quae
Iesus homo fecit. tunc quoniam gestus corporis ad extra cor/
respondeat cum spiritu dei. Domine non sum dignus te respi-
cere. rach tot peccata feci in voluntate vestra et
sanctitatem tecum. Et ab extra inclinat. humilitatem
obtundendo ab extra. tunc recordat eum spiritu in cor-
de. Hunc quoniam cor est in taberna. et corporis inclinatio
non est virtus. Isto modo publicanus oravit deum
in spiritu et veritate. deus. Pater pueri est mihi peccatori
te. Ista ratione deus tu modo. Nullitate caputa vestra do
quoniam dicat ecclesia. non estis digni ipsum respicere.
Ista etiam ratione teguntur in quadragesima imagi-
nes. quod non sum dignus esse in coram istas imagi-
nes. Secundo adoratur deus in spiritu et veritate. primo
spiritus cogitando suam divinationem. quod creavit cor-
pus et animam et omnia sunt sua. secundus de aliis dominis.
Tertio adoratur deus in veritate. duo genua fle-
xerunt sibi. dominis ipsalibus soli sinistri. et platis
dertrum. Isto modo dicimus. Flectamus genua. et
non dicit genu. leuatus. scilicet spiritum in altum. Ideo quoniam
vultus facere oportet hunc debet orare in spiritu
cogitando cum quod debet loqui. deinde in veritate
pro reverentia corporis ab extra. Ecce quod dicit Christus
Pater querit tales qui adorerent eum in spiritu et verita-
te. Et recordat scriptura dicit. Vnde ego dico deo
minus. quoniam mihi flectet omne genu. Rom. xiiij.
Tertio adoratur deus in spiritu et veritate. Primo
spiritus cogitando suam eternitatem. et ex alia parte pri-
ncipiis nostrum vilissimum. quod de terra facti. et
finem quod moriemur. et veritate posterioriter se in
terra. quod non in terra renuersum sum et moriar. et
deus est in sua eternitate. Hoc significat in
sua passione quoniam deus emisit spiritum. Ibi quilibet Christi
anus prostratus. ideo David dicit. Venite adore/
m. et precidam ante deum. proferim. coram domino
quod fecit nos. ps. xcij. Quartus adoratur deus in
spiritu cogitando dei liberalitatem quod dat omnia bona
spiritualia et spiritualia. et ab alia parte nras imundici-
nas et necessitates. Et veritate. Ideo leuamus
manus nostras. dertrum pro bonis spiritualibus. sini-
strum pro bonis corporalibus. Quis modus orationis deum
in spiritu cogitando miscendi dei. quod cum esset sen-
tientiam ad sursum inferni. filius dei fuit ita misericors
quod dicit patri. Pro benvolentie ego volo so-

lus suspeditus per totum spiritum. Et ex alia parte cogita-
do peccata per quibus data est finis. et veritate quoniam
crux fuit in pectori dicentes. Discidia domini plena
est terra ex passione vestra. Ideo Paulus. Absit mihi
gloriari nisi in cruce domini nostri ihesu christi. Gal.
viii. Tertius modus orationis in spiritu tandem per
spiritus cogitando dei infinitam immensitatem et co-
gitando offensam sacram libi ex peccatis. Ideo
percutitur cor quoniam digitis. sic habemus quinque
modos peccandi. scilicet cogitatione. locutione. ope.
obmissione et obstinatione. quod istic modis offendit deus.
Secundus secretum cum dicit. Relige
hydriam tecum. quod dimisit ad libertatem ut festinans
iret ad civitatem currendo. sed spiritualiter hydriam
erat societas mala mulieris quod est impedi-
bat cursum. ita dimisit. Sic sunt mulieris quod socie-
tate et familiaritate et amore aliquarum personarum
impedirent a cursu padisi. Dic de quilibet
statu. Ideo mulier religit hydriam suam. scilicet malam so-
cietatem. Ideo poeta. Que noctitura tenes tecum.
Tertius secretum. cum deus pergit ad civitatem
clamando. Venite omnes vobis hominem tecum. unde
non fuit vestita de sua pueritate. sed voluit conser-
tere priores. quod tota civitate puerit. Hic in-
struimus quod nullus deus esse potest de sua puer-
tione. sed deus ire ad pueritatem proximum ut bona
mulier et deuota dulcis puerit virum suum
ribaldum. et ecce puerus. frater fratre. vicinus vici
nus. seruus dominum. magister discipulus. domina ancilla.
Ecce enim. deus maduauit vestimentis de primo
Ite apocrypha. Et spiritus et spuma dicunt veni. Et
quod audiret dicat veni. Et quod sitit veniat et bibat.
Et quod vult accipiat aquam vite gratias. Non. quod
spiritus vestrum dicere homini. Veni ad padisum tecum.
Tertia disputatio fuit inter Christum et apostolos
humiliter. quod dixerunt. Rabbi maduca. et posu-
erunt aliquam mensam. Christus autem noluit comedere.
sed respondit deus. Ego cibum habeo maduicare
quem vos nescitis. Dicit enarratio gelista quod discipli-
na dixerunt ad inuidem. scilicet in se. Num quod aliquis atti-
lit ei maduicare. Christus autem declarans de quibus
loquens ait. Deus cibus est ut facias voluntatem eius
quod misit me ut perficiam opus eius tecum. Hec dicebat
propter gites qui veniebat de civitate. et quoniam vidit
gites cogitauit. oportet me predicare. quod non dicit
nolo comedere cibum. sed dicit habeo alios
cibum maduicare. scilicet corpus dei. quod non in solo pane
vivit homo. sed in omni fructu quod procedit de ore dei.
Math. xiiij. Non. quod leuino stomacho deus fieri
sermo. excepto Christi. et predicanit illis de civitate.
O quod dulciter. et remansit ibi duobus diebus
et crediderunt sibi in eum quod dicebant mulierem

Bermo

quia nō ppter tuā loquela credim⁹. Ipsi em⁹ audiūm⁹ et scim⁹. qz ipse ē vere salvator mūdi. sic em⁹ illuminauit nos. Ecce ḡ pclusio b⁹ disputatiōis. ¶ Moralit. cibo xp̄i est facere volūtate dei p̄is. Jō faciam⁹ volūtate et da bim⁹ ei comedere. qz mltū placet sibi iste ci⁹bus. vult cibū a platis qz intrēt p portā nō p symoniā. Hcdo postq̄ erūt int̄ pl⁹ curēt d̄ alab̄ qz de redditib⁹. Deinde viuāt de redditi⁹ tibi et diuidāt paupib⁹. et dēt bonū exēplū et bonā doctrinā. De isto cibo satiaſ deus. De dñis etiā tpalib⁹ vult cibū. s. qz mistrēt iusticiā tā quo qz magno. tā paupib⁹ qz diuitib⁹. et nō differre iusticiāz ppter pecuniā. fauore. nō facerer rapinas s. pterari de redditib⁹ p p̄is. fuare pp̄lm in pace. In religiosis vult q̄tuor cibos. et de illis vult refici xp̄is. s. paupatē aplīcā. castitatē angelicā. obediētiā generalē. obseruantia ceremonialē. Et de sacerdotib⁹ vult tres cibos. s. deuote officiari digne celebrare. honeste quersari. j. Thy. iij. Dportet illū testimonii h̄re bonū ab his qz foris sunt. vt nō in opprobriū incidat. Delatis vult duos cibos. et sufficit. s. articulos si dei. et obseruantia pceptoz dei. Et finaliter dicet robis i iudicio illud Math. xxv. Ve uite bñdicti patris mei r̄c. s. de cibis supradictis. et sic sp̄ eritis cu⁹ xp̄o in mensa gl̄ie. de qz ipse dicit. Ego dispono robis sic dispositus mihi pater me⁹ regnū. vt edatis et bibatis sup mēsam meā in regno meo. hic p gratiā et i fusto p gloriā. Lu. xxv.

¶ Sabbato post oculi. Bermo.

Tide et lā ampli
v noli peccare. Scribis originalis Joh. viii. Recitatine in euāgeliō bodierno. Unū istō scim⁹ euāgeliū p̄tinet de terminatōez vni⁹ maliciose q̄stioz et calūnio se q̄ facta fuit p̄ iudeos xp̄o vt possent ipsum capere in s̄būs et accusare eū tanq̄ fractore legis. Dic euāgeliū de iuuene muliere mariata que cōmisit adulteriū credēs p̄tū esse occultū. s. diabol⁹ q̄ fecit peccare discooperuit. et fuit inuēta in adulterio. et statiz iudei et pharisei inimici xp̄i duxerūt eā ad xp̄m actu in pl̄o p̄dicātē. Lui dixerūt corā pl̄o. Da ḡister mulier h̄ mō dēphensa est i adulterio. In lege aut̄ moyses mādauit hmōi lapidari. Tu ḡ qd̄ dicit. Ecce q̄stio maliciosa. Id quā xp̄s q̄ est sapia eterna r̄ndit triplicis.

¶ Prima r̄nsio fuit realis.

¶ Secūda realis et vocalis

¶ Tertia fuit vocalis t̄m.
Et de tertia loquiſ nost̄ thema cu⁹ dīc. Ut de et ampli⁹ r̄c. Et ibis trib⁹ oſſit totū cu⁹ gelū in r̄ sermo. ¶ Prio ḡ xp̄s dedit eis reſpōſionē reale facto t̄m nō s̄bū. Nam sciēs xp̄s q̄ malicioſe diterūt sibi. Tu ḡ qd̄ dicit cogitātes ex vna pte xp̄i pietatē et māiam et q̄ nō daret snia⁹ moris. H̄ mulierē ex dulcedie cordis. licet placeat sibi qn̄ dñi et iudices faciūt iusticiā. cu⁹ ipse in p̄mo aduētu nō venit iudicare nec p̄demnare. s. p̄tōres saluare. Joh. iij. Disit de⁹ filiū suū in mūdū. nō vt iudicet mūdū s. vt salutē mūd⁹ p̄ ip̄m. Et ex alia pte dicebat. Si ipse defēdit malas mulieres. pp̄ls q̄ audit ip̄m hēbit odio. qz sūt ze lotipi de suis vxorib⁹. et nos hēbim⁹ occasiōne h̄ ip̄m. qz facit h̄ legē. Ecce q̄stio venenoſa. Ad qua xp̄s r̄ndit facto nō s̄bū. qz ih̄s in clinās se deorsū digito scribebat i tra. Et in his s̄būs sex cōprehēdunt r̄nsiōes. ¶ Pria dū dixit ih̄s. Hā ih̄s ē s̄bū eternū dei patr̄. et nō est s̄bū transitoriu⁹. sic n̄m qd̄ pferēt in ore. et illud s̄bū de⁹ p̄ scriptis in pgamenis s̄gineo. s. in vētre s̄giniis marie. qz s̄bū caro factū ē r̄c. Joh. i. Et iō d̄. Dixit dñs ad me. sum tibi liby grandē et scribe i eo r̄c. Isaiē viij. Liber ē t̄go maria maior celo et tra. de q̄ dicit beat⁹ Bern̄. O venter capacior celo. qz quē celi capenō poterāt tuo gremio cōtulisti. Et in h̄ libro scriptis de⁹ pater s̄bū ceterū qn̄ kḡo p̄sensit angelo dicens. Ecce ancilla dñi. qn̄ verbu⁹ assumpsit humanitatē vt nos saluaret et nō vt p̄dēnaret. et iō fili⁹ dci nō venit aias pdere s. saluare. vt d̄r Lu. xix. ¶ Secūda r̄nsio est dū dicit inclinās se. in quib⁹ rep̄hendit eos. Hā q̄libet iudei in cōdēnando se debet inclinare. s. habēdo compassionē de p̄dēnat. Nō em̄ debet velle aliorū p̄dēnationē s. coz̄saluationē. et iō debet inclinare corpus suū p̄ cōpassione. Hic ille q̄ vult leuare illū qui cecidit. inclinat se. als nō bñ posset leuare. Rō ē beat⁹ Gregorij. Ideo xp̄s inclinauit. q. d. sic vos q̄ estis pdicatores et supiores debetis inclinari cōpati endo huic mulieri quā accusatis et p̄fundit. ¶ Tertia r̄nsio est in s̄bū deorsum. q̄a iudices habēt duo. Quia de sursum h̄nt diuinā potestatē vt p̄dēnare. alios iudicare. absoluere. H̄ deorsū h̄nt peccata et vicia p̄mp̄tūtudinē ad mala. qz illa eos ponit deorsum. Situ ergo cōdemnas aliquē de adulterio